

זוהר פרשת תרומה (קסח).

כאשר מברך האדם בכוס של ברכה צריך לשמוח ולהראות שמחה ולא עצבות כלל ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם, פתח הצעיר ההוא בענין ברכת המזון ואמר, כתוב אחד אומר ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם וגו', וכתוב אחד אומר (דברים י"ד) ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך, מקראות האלה יכלו להתקיים כאשר היו ישראל שרוים בארץ הקדושה ובאו להיראות לפני הקב"ה בבית המקדש, אבל עכשיו איך יתקיימו, מי יכול לאכול לפני ה' ולשמוח לפני ה', אמנם ודאי כך הוא, כאשר יושב האדם על שלחנו לאכול מברך בראשונה על הלחם המוציא, מפני מה המוציא ולא מוציא, שהרי כתוב בורא השמים, ולא כתוב הבורא, עושה ארץ, ולא כתוב העושה ארץ, ומפני מה כאן המוציא, אלא כל הדברים שהם מסוד עולם עליון הנסתר נסתרת האות ה' שם, להראות שהרי מעולם הנעלם והנסתר הוא^[טז] וכל הדברים שהם מעולם התחתון הנגלה יותר נכתב בה, שכתוב (ישעי' מ') המוציא במספר צבאם, (עמוס' ה') הקורא למי הים, כלם מסוד עולם התחתון הם^[יז] וכשמזכיר פעולה בשם קדוש תמיד הוא בה, כמו האל הגדול, וכאן המוציא שהוא בה מסוד עולם התחתון הוא, וכיון שמברך האדם השכינה באה לפניו^[יח] ומה שנאמר ואכלת שם לפני ה' אלהיך, נכלל כאן לדבר בדברי תורה, שכך נצרך הואיל שהקב"ה לפניו, לקיים מה שכתוב (יחזקאל מ"א) זה השלחן אשר לפני ה', וכיון שאוכל האדם לפני רבונו נצרך גם כן לחון לעניים, ליתן להם לאכול כמו שרבונו נותן לו, ונצרך שלא יהי' נמצא רעבתן על שלחנו, שהרי זוללות מצד הטומאה באה, וזה הסוד של הלעיטני נא, דרך זוללות, וכך נצרך לצד הטומאה, שכתוב (משלי י"ג) ובטן רשעים תחסר, ועל כן ואכלת לפני ה' אלהיך כתוב ולא לפני צד הטומאה, וגם נצרך שלא יעסוק בדברים בטלים, ובצרכי סעודה מותר, ונצרך לעסוק בדברי תורה, שהרי כאשר דברי תורה נאמרים על השלחן עי"ז הוא נותן עוז לרבונו^[יט] ושמחת אתה וביתך, זה הוא בכוס של ברכה, שכאשר מברך האדם בכוס של ברכה צריך לשמוח ולהראות שמחה ולא עצבות כלל, וכיון שנוטל האדם כוס של ברכה עומד הקב"ה אצלו, והוא צריך לעטוף ראשו בשמחה, ולברך על הכוס בזימון של שלשה, ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו, כאן נצרך

זוהר תורה * דף היומי * פרשת ראה - יום ב'

טז. פירש מעולם הבינה. **יז.** פירש מעולם המלכות, כי שורש הבינה היא הראשונה מן השם הוי"ה, ושורש המלכות היא האחרונה. **יח.** ולכך גם היום יש ביכולת לקיים לאכול לפני הקב"ה. **יט.** היינו עד"ר הכתוב תנו עוז לאלהים, וסודו ידוע.

כונה למעלה אל קדמון הקדמונים^[כ] ולכך הוא בדרך נסתר, ובטובו ולא מטובו, ובטובו, זו מדת ימין העליון^[כא] ומטובו, זו מדרגה אחרת הבאה מצד הימין, והיא המדרגה שלמטה ממנו^[כב] לפי שבטוב ההוא נבנה העולם ובו ניזון^[כג] למה נקרא טוב ולמה נקרא חסד, טוב הוא כאשר הכל נכלל בתוכו ולא נתפשט לרדת למטה, חסד הוא כשיורד למטה ועושה טובות לכל הבריות לצדיקים ולרשעים ואינו חושש להבחין, אע"פ שמדרגה אחת היא, מניין, שכתוב אך טוב וחסד ירדפוני, אם טוב למה חסד, ואם חסד למה טוב, שהרי באחת די, אלא טוב היינו שכולל הכל בתוכו ולא נתפשט למטה, חסד היינו שיורד ומתפשט למטה וזן את הכל, צדיקים ורשעים כאחד, וכאן כיון שאמר ובטובו חיינו חוזר לומר הזן את העולם כלו בטובו בחסד, זה שכתוב נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו, ועל כן הזן את הכל, לצדיקים ולרשעים לכל, כאן נקרא ברכת הימין.

במים האחרונים נותנים לו חלקו

מדרגה השמאלית איננה בברכת המזון, ולפיכך יד שמאלית לא תסייע לימנית בתפיסת הכוס. וכיון שבירך ברכת הימין נצרך לדבק ארץ החיים בימין^[כד] להיות ניזון משם ולפרנס ולתת מזון לכל, ולכך למדנו שברכה זו נקראת ברכת הארץ^[כה] ונצרך לזכור בה ברית ותורה, על בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו, להראות שבטוב ההוא ניזון ברית ותורה, שזהו התקון של הטוב ההוא^[כז] מכאן למדנו שנשים פטורות מברכת המזון ואין מוציאות ידי חובה לאחרים^[כז] שהרי אין בהן ברית ותורה, ונצרך לחתום על הארץ ועל המזון, שתהיה להם דבקות יחד בחסד, על הארץ, זו היא ארץ החיים, ועל המזון, זה הוא חסד, הרי התכללות זו בזו בדבקות אחת, התפשטות הטוב שנקרא חסד היא ההודאה^[כח] ולכך אנו אומרים נודה לך על כך ועל כך נסים ומופתים שנעשו מצד הטוב, ואם תשאל הלא כתוב (תהלים ט"ז) נעימות בימינך נצח, הרי הוא מצד הימין^[כט] אבל לא כן, אלא כל מדה ומדה תראה על מקום ההוא שיצאה ממנו^[ל] ואם תשאל הלא הנצח עומד בימין, הרי כתוב נעימות, וכתוב (שמואל ב' כ"ג) ונעים זמירות ישראל, וזהו שמאל^[לא] אבל כל שמאל נכלל בסוד

וזהו הזוהר ז"ל

לתפארת יסוד ומלכות. **כז.** אפשר לפרש כונתו כמ"ד שפטורות רק מדאורייתא ולכך אין מוציאות לאחרים י"ח, או כמ"ד דנשים חייבות מדאורייתא בברהמ"ז אבל רק בברכה הראשונה חייבות ולא יותר. **כח.** פירש ששפע הטוב שמתפשט מן החסד ניכרת ונתגלית במדת ההוד, כמבואר בספר שערי אורה ובפרדס שער הצנינויות שנמשך צינור מן חסד להוד. **כט.** א"כ משמע מכאן שהנצח שהוא בימין תחת החסד אליו תגיע התפשטות שפע הטוב של החסד. **ל.** ויש להכין שתוצאת ההוד היא מן החסד, ותוצאת הנצח היא מן הגבורה, כי בלי גבורה אין שייך נצחון, ובלי חסד אין על מה להודות. **לא.** כונתו להקשות דא"כ שהנצח הוא תוצאת הגבורה מדוע עמדו בימין, ומתרץ שהרי

כ. פירש שאכלנו משלו מן השפע הבאה ממי שאין לנו ידיעה והשגה בו כלל, כי אנו מאמינים שע"י עבודתנו בתורה ותפלה ברכות ומצות אנו פועלים להמשיך שפע מאי"ן סוף"ב ב"ה. **כא.** היינו שפע הבאה מצד ספירת החכמה שנקראת ימין עליון, וספירת חסד שהיא למטה מן החכמה בימין נקראת ימין התחתון. **כב.** זו ספירת החסד. **כג.** כדכתיב כי אמרתי עולם חסד יבנה, וכתוב חסד אל כל היום. **כד.** פירש לקשר ארץ החיים היינו ספירת המלכות והשכינה הקדושה במדת טוב וחסד. **כה.** זו ברכה השניה. **כו.** תורה רמז על ספירת תפארת, וברית רמז על ספירת יסוד, והיינו שהשפע של טוב וחסד תמשך לתפארת ויסוד ומשם למלכות, וזהו תיקונו של מדת הטוב ההוא שתתפשט שפע חסדים

של ימין, וברכת ההודאה מורה על הימין להראות שהרי ממנו יצאה, וזהו התפשטות הטוב שנתפשט בארץ החיים, ומפני מה אין כאן ברכה של שמאל, לפי שאין חלק לצד הטומאה במזון של ישראל, ואם תתעורר שמאל גם צד הטומאה יתעורר עמו^[לב] והלא הוא מכר בכורתו וחלקו ליעקב אבינו, והרי אנחנו נותנים לו חלקו למקטרג ההוא בזוהם של מים האחרונים, ואף אם אין זוהם^[לג] הרי ניתן לו חלק אותן המים מהמאכל ההוא שנגעו בו הידים, ועל כן אין לו חלק עמנו, וכיון שאין לו חלק עמנו שהרי נטל חלקו, לכן אין לנו לעורר מדת השמאל כלל, כדי שלא יתעורר המקטרג ויקבל שני חלקים, אחד למטה ואחד למעלה כבכור, שהרי מכר בכורתו ליעקב אבינו, חלקו הוא למטה, ואין לו למעלה כלום, ישראל נוטלים למעלה ועשו נוטל למטה, ועל כן אל יתקרב שמאל כלל בברכת המזון. וכיון שנתברכה ארץ החיים ההיא מצד הימין ומקבלת שפע המזון, אז נצרך לבקש רחמים על הכל, רחם ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך וכו', שהרי מאותו המזון והשפע של ארץ החיים נזכה בו אנחנו ובית המקדש, שיבנה בית המקדש למטה באותן הרחמים, ובשבת שאין נמצא בו דין, למען היות נצח והוד נכללים בחסדים, אומר רצה והחליצנו, שיהיו שניהם (ישעי' נ"ה) חסדי דוד הנאמנים^[לד] ולכך לא תהי צרה ויגון וכו', שהרי רצה ומודים הן חסדי דוד^[לה]. וברכת שים שלום שאנו אומרים בתפלה עם בקשת עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו, [כנגד זה היא ברכת] הטוב והמטיב, שהכל בא מצד הימין ולא מצד השמאל כלל. מי שמברך ברכת המזון הוא מקבל ברכות קודם לכלם, ונתברך בכלל ברכת המזון, ועל כן יש לו חיים ארוכים, מי שנוטל כוס של ברכה ומברך, עליו כתוב (תהלים קט"ז) כוס ישועות אשא וגו', איזו ישועות, זו מדת הימין שהיא מושיעה מכל מקטרגים שבעולם, ככתוב הושיעה לו ימינו וזורע קדשו, וכתוב הושיעה ימינך וענני.

זי זוהר

שאכל מאכלים יבשים. **לד.** פירש שרצה והחליצנו רמז על נצח והוד שביום השבת נכללים שניהם בחסד, ונקראים בשבת חסדי דוד, כיון שבשבת אין שליטת הדין, ועפ"י מתרץ מה שאנו אומרים בשבת שלא תהיה צרה ויגון ואנחה וכו', הלא בשבת אסור לומר תפלות כאלה, אבל הכונה היא שאנו אומרים רצה והחליצנו וכו', היינו שביום השבת נצח והוד נכללים בחסד ונקראים חסדי דוד, וע"י קדושת השבת שהניח לנו נעשה ממילא שלא תהיה צרה ויגון ביום השבת, ואין זה תפלה רק שבחו וכחו של השבת אנו אומרים, ועפ"י יובן ג"כ למה אנו אומרים שלא תהיה צרה ויגון ואנחה רק על יום השבת בלבד, אבל שפיר כי אין זה תפלה אלא שבחו של שבת. **לה.** פירש כמו שרצה ומודים דש"ע הן נגד נצח והוד להיותן נמתק על חסדי דוד, כמו כן רצה והחליצנו דברהמ"ז בשבת הוא כנגד נצח והוד, שע"י קדושת השבת נעשה ההמתקה ממילא ונקראים חסדי דוד.

כתוב בו נעימות, והלשון נעים מורה על מדת השמאל, ככתוב ונעים זמירות ישראל אצל דוד המלך, וזהו בודאי מורה על מדת שמאל דהיינו שורש דוד שהיא מדת המלכות ומדת הגבורה, וגם משמעות זמירות הוא מלשון לזמר עריצים, א"כ מובן שהכתוב נעימות בימינך נצח היינו ג"כ כח מדת השמאל שהיא הגבורה, ואע"פ שעמדתו בימין מ"מ הוא תוצאת השמאל, ומה שעומד בימין הוא להיותו נכלל בסוד של ימין, היינו סוד ההמתקה, כי נעים ונעימות שניהן משמעותן המתקה, כי כל שמאל אתכליל ברוא דימינא, וזהו סוד המתקה הדין כידוע, לכן עפ"י מובן כמו כן שברכת ההודאה שהיא בספירת ההוד, אע"פ שעמדתו של ההוד הוא בשמאל מ"מ הוא תוצאת החסד דימין, שמתפשט שפע הטוב והחסד להוד וגם לנצח, ומהם ל יסוד המעביר השפע להמלכות שנקראת ארץ החיים. **לב.** כי תוצאתו היא מן סוגי מדת הגבורה שמאל שבשמאל עד סמאל"ל. **לג.** כגון

זוהר פרשת משפטים (צט).

כל דברים נסתרים שהקב"ה עושה הכניסם בתורה הקדושה, והכל נמצא בהתורה

שמור ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך וגו', את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגרע ממנו, אמר רבי ייבא הזקן, כל דברים נסתרים שהקב"ה עושה הכניסם בתורה הקדושה, והכל נמצא בהתורה, וכל ענין נסתר מגלה אותו התורה על ידי שמוצאיה דבר מנרתיקו ונראה בהיר, וכיון שנתגלה חוזר לנרתיקו מיד, מתלבש שם בלבוש ונתעלם, וכאשר תתגלה מתוך נרתיקה ותתעלם מיד לא תעשה כך אלא לאותן העמלים לדעת בה ולהשיגה, משל למה הדבר דומה לאהובת נפש שהיא יפת תואר ויפת מראה, והיא נעלמת בהסתר תוך היכלה, ויש לה אוהב אחד שאין האנשים מכירים בו, אלא שהוא אוהבה בסתר, אוהב ההוא מתוך האהבה שאוהב אותה הוא עובר לפני שער ביתה תמיד ונושא עיניו לכל צד, היא מבינה שזה האוהב סובב שער ביתה תמיד, מה היא עושה, פותחת אשנב קטון באותו היכל הנסתר שהיא שם, ותגלה פניה אל אוהבה, ומיד חוזרת ומסתתרת, כל אותן שנמצאו אצל האוהב ההוא לא ראו ולא הביטו, רק אותו האוהב בלבדו, ומעיו ולבו ונפשו נמשכו אחריה, והבין שמתוך האהבה שאוהבת אותו גלתה פניה אליו רגע אחד לעורר לו אהבה, וכך הוא ענין התורה, אינה נתגלית אלא אל אוהבה, יודעת התורה שזה חכם לב יסובב שער ביתה כל יום, מה היא עושה, תגלה פניה אליו מתוך היכלה ותרמזו לו רמז, ומיד היא שבה למקומה ומסתתרת, כל אותן שנמצאים שם אין יודעים ואין מבינים רק הוא בלבדו, ומעיו ולבו ונפשו נמשכים אחריה, ועל כן התורה היא בנגלה ובנסתר והולכת באהבה אצל אוהביה לעורר בהם אהבה, בוא וראה כך היא דרכה של תורה, בתחלה כאשר תתחיל להתגלות אצל האדם מרמזת לו ברמז, אם הוא מבין הרי טוב, ואם אינו מבין שולחת אליו ותקרא לו פתי, והתורה אומרת לזה שתשלחו אליו, אמור לפתי ההוא שיקרב לכאן ואדבר עמו, זה שכתוב (משלי ט') מי פתי יסור הנה חסר לב ואמרה לו, אם יקרב אצלה תתחיל לדבר עמו מאחורי פרוכת שפורסת לו דברים לפי דרכו, עד שמבין מעט מעט, וזהו חלק הדרוש של ההלכות, אחר כך תספר עמו מאחורי סדין רק דברים הנראים כחידה, וזהו חלק ההגדה, ולאחר שהוא רגיל אצלה תתגלה אליו בפנים בפנים, ומדברת עמו כל סודות נסתרים שלה וכל דרכים הנסתרים שהיו נעלמים בלבה מימים קדמונים, אז הוא אדם שלם, בעל תורה ודאי, אדון הבית, שהרי כל סודות שלה גלתה לו, ולא הרחיקה ולא כסתה ממנו כלום, וכך אומרת לו, הריאת דבר הרמז שרמזתי לך בתחלה, כך וכך סודות בו כך וכך ענינו, אז הוא מבין שעל אותן הדברים אין להוסיף עליהם ואין לגרוע מהם, ואז מבין פשט המקרא לא תספ עליו וגו' כמו שהוא, שאין להוסיף ואין לגרוע אפילו את אחת בתורה, ולכך צריכים האנשים להזהר לרדוף אחרי דברי התורה, ולהיות מן האוהבים שלה כמו שנתבאר.

זוהר פרשת וירא (קו).

כל הכובש את יצרו מלכות שמים שוכנת עליו

כי מנסה ה' אלהיכם אתכם לדעת וגו', רבי פתח במקרא הזה (שופטים ג') ואלה הגוים אשר הניח ה' לנסות בם את ישראל, אמר רבי ראה ראיתי בעולם ההוא שאין העולם עומד אלא על אותן השולטים על יצר לבם, שכתוב (תהלים פ"א) עדות ביהוסף שמו וגו', אמר רבי יהודה מפני מה זכה יוסף לאותה המעלה והמלכות, מפני שכבש יצרו, שלמדנו כל הכובש את יצרו מלכות שמים שוכנת עליו, ואמר רבי אחא לא ברא הקב"ה ליצר הרע אלא לנסות בו לאנשים, ומי רוצה הקב"ה לנסות האנשים, כן, שאמר רבי אחא מניין זה, ממה שכתוב כי יקום בקרבך נביא וגו', ובא האות והמופת וגו', כי מנסה ה' אלהיכם אתכם וגו', ולמה צריך לנסות, הלא כל מעשי האנשים גלויים לפניו, אלא בשביל שלא ליתן פתחון פה לאנשים.

זוהר פרשת משפטים (קכד).

ישקני מנשיקות פיהו

אחרי ה' אלהיכם תלכו וגו' ואתו תעבדו ובו תדבקו, רבי יצחק פתח **ישקני מנשיקות פיהו** וגו', אמרה כנסת ישראל ישקני מנשיקות פיהו, מפני מה כתוב ישקני, יאהבני היה צריך לומר, ולמה ישקני, אלא כך למדנו, מהו נשיקות, התדבקות רוח ברוח, שבשביל זה הנשיקה בפה, שהרי הפה הוא המוציא והמקור של הרוח, ועל כן הנשיקה בפה בחביבות, שמתדבקים רוח ברוח ואין נפרשים זה מן זה, ועל כן מי שנשמתו יוצאת בנשיקה הוא נדבק ברוח אחר, ברוח שאינו נפרש ממנו, וזה נקרא נשיקה, ולכן אמרה כנסת ישראל ישקני מנשיקות פיהו, להדביק רוח ברוח שלא יהי' נפרש זה מזה, כי טובים דודיך מיין, למה נזכר כאן יין, הלא כתוב (ישעי' כ"ח) וגם אלה ביין שגו וגו', וכתוב (ויקרא י') יין ושכר אל תשת אתה ובניך, מה הטעם כאן יין, רבי חייא אמר מינה של תורה.

כל זמן שהקב"ה היה מהלך בישראל, כביכול נדבק רוח ברוח

רבי חזקיה אמר זהו שכתוב **ויין ישמח לבב אנוש**, ועל כן כתוב כי טובים דודיך, לשמח את הלב, מיין, שאתה משמחני יותר מהכל, רבי יהודה אמר כתוב וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך, למה בכה, אלא מהתדבקות הרוח בה לא יכל הלב לסבול ובכה, ואם תשאל הלא כתוב (בראשית ל"ג) וישקהו ויבכו, הרי למדנו מפני מה ושיקהו נקוד, לרמז שלא נדבק בו הרוח כלל, ועל זה כתוב (משלי כ"ז) ונערתות נשיקות שונא, מהו ונערתות נשיקות שונא, אלא מי שמנשקה בחביבות מתדבק רוח ברוח בדבקות האהבה, ומי שאינו מנשק בחביבות אין זה בדבקות אלא ונערתות, מהו נערתות, גסות, שאינו מדבק רוחו בנשיקה זו ולא נדבק בו כלל, ולפיכך כתוב ישקני מנשיקות פיהו, שהיא התדבקות רוח ברוח, למדנו **כל זמן שהקב"ה היה מהלך בישראל, כביכול נדבק רוח ברוח**, וזה שכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם, [לפיכך ובו תדבקו] בכל אותן אופנים של דבקות, שלא יהיה נפרש זה מזה.

זוהר פרשת בשלח (מט.)

חלקם של ישראל, שהקב"ה בחר בהם להתדבק בהם ולהיות להם לחלקם

רבי שמעון אמר **אשרי חלקם של ישראל, שהקב"ה בחר בהם להתדבק בהם ולהיות להם לחלקם**, ושהם יהיו לחלקו, זה שכתוב ובו תדבקון, וכתוב ואתם הדבקים בה' אלהיכם, בה' ממש, וכתוב (תהלים קל"ה) כי יעקב בחר לו יה, וכתוב (דברים ל"ב) כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, שהוציאם מן זרע קודש להיותם לחלקו, ועל כן נתן להם התורה הקדושה העליונה, שהיתה גנוזה אלפים שנה קודם שנברא העולם, וזה נתבאר, ובשביל אהבתו להם נתנה לישראל שילכו בדרכיה ויתדבקו בה.

יום א' וישב לסדר "ויאמר צדקה ממנה" תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, **הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים**, בשם **מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א** שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זוה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה **מקובלני ממרן החזון איש זי"ע שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזוה"ק, וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו**, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעה"ק אלעד ת"ו.